

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/138/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011158
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011158.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Milana Straku v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Žiari nad Hronom, trvale bytom C. D. E. F., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Ilava v inej veci, na neverejnom zasadnutí dňa 23. októbra 2024 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4Nt/19/2023 zo dňa 20.08.2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4Nt/19/2023 zo dňa 20.08.2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bolo rozhodnuté nasledovne:

„Podľa § 55 ods. 4 Tr. zák. súd premieňa odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Žiari nad Hronom, trvale bytom C. D. E. F., D. E. F., G. H. I. H. J. zvyšok trestu povinnej práce vo výmere 27 hodín, ktorý mu bol uložený v celkovej výmere 100 hodín trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/34/2022 zo dňa 30.03.2022, právoplatný dňa 31.08.2022, na trest odňatia slobody v trvaní 13 (slovom: trinásť) dní nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa odsúdený pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.“

Citovaného uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože odsúdený podal proti nemu sťažnosť, zahlásiac ju do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení. V jej písomných dôvodoch poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 3/2024 ohľadne novelizácie trestného zákona, pričom uviedol, že okresný súd sa nemal zaoberať len samotným porušením pravidiel, ale mal sa s ním vysporiadať aj v kontexte novelizácie Trestného zákona. Dodal, že za skutok, za ktorý mu bol uložený trest povinnej práce, bol už dostatočne potrestaný, oľutoval ho, spôsobenú škodu vo výške 20 € uhradil a z uloženého trestu vykonal takmer 3/4. Uviedol, že nebagatelizuje svoju trestnú minulosť, avšak chce, aby zákon účinný teraz platil aj pre neho, keďže generalita práva nepripúšťa výnimky. Uložený trest vo výmere 13 dní považuje za neúčelný a to vzhľadom k dĺžke trestu, ktorý vykonáva za iné skutky. Zároveň považoval zaradenie do minimálneho stupňa stráženia za neadekvátne a šikanózne v kontexte s aktuálnym trestom, ktorý vykonáva v strednom stupni stráženia. Ďalej spochybňoval legitimitu uložené trestu v kontexte novelizácie Trestného zákona a považoval ho za určitú pomstu zo strany prokuratúry za jeho trestnú minulosť. Záverom poukázal na proces pri zmene ústavu na výkon trestu. Preto žiadal nadriadený súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a konal v kontexte zákona č. 40/2024, uvedeného nálezom Ústavného súdu SR a zväzil možnosť preskúmania rozhodnutia v dôsledku zmeny zákona.

K sťažnosti odsúdeného sa písomne vyjadrila prokurátorka, ktorá sa v celom rozsahu stotožnila s napadnutým uznesením, považuje ho za zákonné, dôvodné a dostatočne odôvodnené v dôsledku čoho navrhla, aby krajský súd sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a takto dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd na základe preskúmania konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, pre ktoré by malo byť zrušené napadnuté uznesenie z dôvodu samotnej existencie takýchto procesných pochybení aj bez následného pristúpenia k prieskumu správnosti samotného napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch sťažnosti odsúdeného nie je ani vytýkaná existencia takýchto procesných chýb.

Na základe preskúmania správnosti samotného napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď rozhodol o premene zvyšku trestu povinnej práce vo výmere 27 hodín, ktorý bol odsúdenému uložený v celkovej výmer 100 hodín na základe trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/34/2022 zo dňa 30.03.2022 na trest odňatia slobody v trvaní 13 dní nepodmienečne, na výkon ktorého bol odsúdený zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 55 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život alebo zavinene nevykonával práce v určenom rozsahu, alebo nesplnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Krajský súd v súvislosti s prejednávanej prípadom považuje za potrebné uviesť, že podľa dlhodobou ustálenou súdnej praxe právnemu pojmu „vedenie riadneho života“ zodpovedá také správanie odsúdeného, pri ktorom odsúdený dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti, nezneužíva svoje práva voči spoluobčanom, nenarušuje občianske spoluzitie, nedopúšťa sa trestných činov, priestupkov a iných deliktov.

Z pohľadu vyššie uvedeného krajský súd potom uvádza, že „vrcholným“ prejavom nevedenia riadneho života je, ak odsúdený spácha v čase výkonu trestu povinnej práce úmyselnú trestnú činnosť tak, ako tomu bolo aj v prejednanom prípade. Odsúdený A. B. bol totiž rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/19/2024 zo dňa 04.04.2024 uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), d), g), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e), f) Tr. zák. v súbehu s prečinnými neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zák., pričom trestnej činnosti sa dopustil dňa 21.10.2023 a dňa 18.11.2023 v Hospíci Milosrdných sestier Trenčín – čiže na mieste kde vykonával trest povinnej práce a v čase kedy tento trest vykonával sa opätovne dopustil tej istej trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený na základe trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/34/2022 zo dňa 30.03.2022.

Krajský súd si preto v tomto smere v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa v celom rozsahu osvojil závery okresného súdu uvedené v dôvodoch napadnutého uznesenia, ktoré ho viedli pre vyslovenie, že odsúdený nesplnil podmienku vedenia riadneho života v čase výkonu trestu povinnej práce, v dôsledku čoho okresný súd rozhodol o premene nevykonaného zvyšku trestu povinnej práce na trest odňatia slobody, dĺžka ktorého je v súlade s ustanovením § 55 ods. 4 Tr. zák.

Odsúdený si nevážil dobrodenie zákona spočívajúce v tom, že na jeho prevýchovu mal postačovať trest povinnej práce. Keďže odsúdený spôsobom svojho života v čase výkonu trestu povinnej práce preukázal

presný opak, musí si niesť následky za svoje konanie v podobe odôvodneného a zákonného postupu okresného súdu bez ohľadu na negatívne následky s tým pre neho spojené.

Pokiaľ ide o sťažnostnú námietku odsúdeného týkajúcu sa aplikácie novely Trestného zákona (zákona č. 40/2024 Z. z.) a prípadného preskúmania rozhodnutia v dôsledku zmeny zákona, krajský súd uvádza, že odsúdený bol na základe trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/34/2022 zo dňa 30.03.2022 uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák. Krajský súd v tomto smere podotýka, že uvedenou novelou Trestného zákona neboli dotknuté predmetné ustanovenia Trestného zákona (t. j. nedošlo k ich zmene, či prípadnému vypusteniu zo znenia zákona) a teda nedošlo k zániku trestnosti činu tak, ako to predpokladá § 405a Tr. por. alebo § 405b Tr. por. Z uvedeného dôvodu krajský súd považoval námietky odsúdeného v tomto smere za nedôvodné.

Krajský súd sa taktiež stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia o zaradení odsúdeného na výkon trestu do minimálneho stupňa stráženia s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., keďže odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním činu (pre ktorý bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/34/2022 zo dňa 30.03.2022) vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Krajský súd preto považuje predmetný výrok za správny a zákonný.

Na margo sťažostnej námietky odsúdeného, že aktuálne vykonáva trest odňatia slobody v inej veci v strednom stupni stráženia a preto nebolo adekvátne rozhodnúť, aby výkon tohto trestu následne vykonal v minimálnom stupni stráženia, krajský súd poukazuje na znenie § 407 ods. 3 a ods. 4 Tr. por., v zmysle ktorých, ak je pri postupne uložených trestoch odňatia slobody ustanovený rôzny spôsob výkonu trestu, určí spoločný spôsob výkonu postupne uložených trestov súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva, a to na základe návrhu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri k nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.